SRPEN

ROČNÍK V.

ČÍSLO 8.

ROK 1924

SPIRITISTICKÁ REVUE

ORGÁN SLEZSKO - MORAV. SPIRITISTŮ

VYDÁVAJÍ A ŘÍDÍ: JAN KUCHAŘ A JAN RÖSNER

Spiritismus, Mediumismus, Somnambulismus, Magnetismus osobní i psychický, Síly psychické, Levitace, Jasnovidnost, Materialisace, Jasnoslyšení, Dvojnictví, Metafysika, Okultismus, Telepatie, Sugesce, Hypnotismus, Frenologie, Chiromantie, Grafologie, Astrologie, Vegetarismus, Abstinence, Nekuř., Náboženství, Morálka.

TELEFON: RADVANICE 31.

CELOROČNÍ PŘEDPL. Kč 28·—
JEDNOTLIVÁ ČÍSLA Kč 2·40

ÚČET POŠTOVNÍHO ÚŘADU ŠEK. 302.914

REDAKCE A ADMINISTRACE: RADVANICE Č. 31!
U OSTRAVY VE SLEZSKU

TISKEM KNIHTISKÁRNY K. BIRGUSA V PŘÍVOZE.

SPIRITISTICKÁ REVUE,

časopis pro psychická studia a šíření duševní kultury v lidu, jest oficielním orgánem slezsko-moravských spiritistů.

Vychází v pravidelných lhůtách každého prvního v měsíci.
Ukázková čísla zasílají se na požádání zdarma.
Zasílá se jen předplatitelům a těm, kdož se o něj přihlásili.
Přestává býti odběratelem, kdo se písemně odhlásil.
Reklamace neobdrženého čísla se nezalepuje, nefrankuje a vyřizuje se jen do vyjítí příštího čísla.
K dotazům, které mají býti zodpověděny, nutno přiložiti známku na odpověď.
Rukopisy nutno zaslati do 15. každého měsíce a ty se nevracejí.
Návštěvy přijímají se v pondělí odpoledne.

Předplatné činí:

celoročně	Kč 28·—
půlročně	Kč 14·—
jednotlivá čísla	Kč 2·40
do cizozemska ročně	Kč 35·—

Ceny insertů:

celá strana	Kč 350·—
půl strany	Kč 180·—
čtvrť strany	Kč 90·—
osmina strany	Kč 45·—

Účet pošt. šekového úřadu 302.914. Telefon: Radvanice 31.

V záležitostech spolkových nutno adresovati přímo: Spiritistický spolek „Bratrství" v Radvanicích ve Slezsku.

Orgán slezsko-moravských spiritistů.

SPIRITISTICKÁ REVUE

Časopis pro psychická studia a šíření duševní kultury v lidu.

Vychází 1. každého měsíce.
Předplácí se ročně Kč 28·—, půlletně Kč. 14·—
Jednotlivá čís. Kč 2·40. — Ukázková čísla zdarma.

Obšírnější popis podmínek odběratel. na 2. straně obálkové. · Účet pošt. šek. úřadu 302.914. · Telefon: Radvanice 31. — Redakce a admin.: Radvanice 311 u Ostravy, Slezsko. —

Za redakci zodpovídá JAN RÖSNER.

Nevěř ničemu, čemu nerozumíš, ale nezavrhuj, co's neprozkoumal.
Buddha.

Poloviční věda od boha odvrací, kdežto pravá a důkladná věda člověka k náboženství přivádí.
T. G. Masaryk.

ROČ. V. RADVANICE – OSTRAVA, 1. srpna 1924. ČÍS. 8.

Ál - Óz.

Poznání.

Z osudu rukou vzal jsem svůj los. — —
Že sám jsem svým osudem, řekl mi kdos
za jasné kdys noci,
kdy stříbrné světlo své měsíc v zem sil. —
Má duše snila. — Já tance vil
zřel na kraji lesa jsem,
kam pad můj zrak.
A duši táhly ty veškery pohádky,
princezny, rytíři, ba i ten drak,
jenž nestvůrnou ohrozil všecky svou tlamou. —
A ve všech těch zkazkách já tušil jsem známou
tu pravdu, již v duši šeptal mi kdos. — —
Což není to pravdou, že z osudu rukou
vzal jsem svůj trpký životní los?
Což není nikoho, na koho svalil
bych přestupků a vin svých temnou tíž?
„V tvých rukou osud Tvůj! Zvedni se v výš
a nechej před sebou život svůj jít!"
Tak děl mi hlas tajemný. — Měsíce svit
jakýms se tetelil životem —
jak setkaný z jeho paprsků
kdosi by přede mnou stál,
jak vidina z dávných kdys — pradávných let.
A divným pohnutím chvěl se můj ret
a duši mou obejmul podivný sen:
Já prvý zřel svůj vzcházející den,
se dnem se snoubil měsíc — ba i rok,
a žití zřel jsem svého každý krok —
a marnost svého žití zřel jsem též
a nicotu snah i theorií lež. — —
Vše zmizelo. Nic než ten svit.
A navždy uprchl duše mé klid.
Já hledal — hledal — napínal zrak
a snažil se zoufale proniknout mrak,
jenž zastíral odpověď na věčné „Proč?"
„V záhady Neznáma tajemné vkroč!" — —
Tak jednou zas promluvil tajemný hlas,
kdy měsíc své stříbro klad na zemi zas. —
V Neznámo vkročil jsem. —
V šumění etheru
já našel odpověď, jež zklála nevěru,
ve světle Poznání
uzřel jsem svítání,
ze hřmění vesmírných sil
jsem odpověď Tajemna pil.
„Z moci své vůle, slyš tajemný kdos,
já beru další svůj očistný los!"

Sugesce léčebná.

Dle H. Durville upravila M. K.

Máme-li psáti o sugesci, nutno předem říci, že tato i se svými zjevy jest velmi zajímavou, má-li však býti užitečnou, či lépe řečeno, máli míti pravou cenu, jest nutno, aby sloužila společnosti lidské buď v léčení nebo jiným užitečným způsobem. Sugesce může býti v mnohých případech opravdu lékem a pramenem nových pouček zdařilého léčení. Sugesce nepůsobí jen na lidi nervosní, kteří bývají většinou pokládáni za domněle nemocné, ona působí velmi dobře i v chorobách ústrojných. Nelze popříti působení fysických vlivů na mravní a naopak, a tento objev jest stár snad jako lidstvo samo.

Arnaud de Villeneuve radí použíti při léčbě sugescí zálib a sklonů nemocného k čerpání vůle při uzdravování a Montaigne praví: „Duch jest výrobcem divů ve člověku".

Člověk jest složen ze tří částí, jež jsou:

1. sídlo myšlenky a vědomí, které určuje naše jednání;
2. soustava nervů podvědomých, vykonávající rozkazy mozku, přijímající dojmy a snahy;

3. ústrojí těla - hmota ústrojná, ale přece hmota, která koná jen to, co konati musí. Tělo tedy samo nekoná ničeho a lékař působí svými léky na tu neb onu soustavu nervovou, aby nemocnému ulehčil.

Rozdíl je tedy v tom, že sugescí působí lékař vědomě vůlí, co jiný působí způsobem empirickým, a tak dosáhne jeden sugescí bez léků úspěchů stejných, jako druhý léky, ba často ještě lepších.

Na příklad: Ve vaší přítomnosti jest žena, dítě, jedním slovem bytost citlivá a vy náhle řeknete: „Červenáte se!“ — Uvidíte, že se začervená. Proč? Červenání se jest příliv krve do kůže náhlým stáhnutím drobounkých žilek - kapilárek, které rozvádějí krev. A může slovo tak působiti na žilky? Jednoduše. Žilky jsou řízeny nervy, které vedou k nervu sympatickému, řídícímu tuto soustavu, aby je stáhl tak, aby odváděly krev k centru, což se jeví blednutím anebo zase opačným způsobem vtlačením krve do žilek a tím způsobeno červenání. Vaše slovo působí na nervy citlivé osoby a pod tímto nátlakem vašeho slova uvedou se nervy v činnost, jejíž výsledek jest, že osoba se červená.

Dr. Gaston Durville vypravuje ve svém spise, kterak lze sugescí léčiti i těžké choroby, na příklad, krvácení, které v těžkém případě zastavil pouhým sugestivním rozkazem ve bdění, a to tak rozhodně, že nemocné rozkázal, aby vstala a chodila, což se také skutečně stalo. Krvácení bylo zastaveno. V následující noci se sice opět dostavilo, ale opět sugestivně zastaveno a to úplně.

Dr. Liebault léčil první sugescí ovšem ve spánku hypnotickém, nebo sugescí ve spaní.

Jak víme jsou tři druhy sugesce:

1. uložená, dávaná ve bdění a spánku osobě, která vše přijímá a provádí bez vlastního vědomí o věci;

2. rozumová, která dělá z nemocného pomocníka — lékaře, opírá se o něho, o jeho uznání a souhlas s daným rozkazem; nepůsobí ovšem tak rychle, ale má dobré a trvalé výsledky;

3. nepřímá, kterou nikdo před vámi neprováděl: tato obrací se ku vlastnímu vědomí chorého, nebudí pozornost neb nedůvěru, jest šťastnou kombinací obou předešlých.

Sugesce uložená.

Sugesce uložená, působí hlavně na osoby, jejichž nervy jsou sesláblé a ve mnohých případech má dobré účinky.

Různé zlozvyky lze tímto způsobem odstraniti, jakož i léčiti nemoci, při nichž nemocný zachvácen jest chorobnou bázní. Nemůže na př. přejíti náměstí, volná místa, schody, nemůže býti ve shromáždění neb osamotě, v temnu, bojí se některých zcela nepatrných zjevů, ba i zvířat neb dokonce vůní. I opilci byli takto vyléčeni. Jest možno připojiti k sugesci uložené rozumovou a říci chorému: „Vidíte, že podporován cizí vůlí, provedl jste čin vám užitečný, tedy si navykněte jednati tak sám, svou vůlí, neboť nevíte bude-li vždy někdo u vás, aby vám pomohl“.

Je tomu asi tak, jako když se dítě učí chodit. Bojí se, drží se ruky neb sukně matčiny, má ji za podporu, jde konečně s větší odvahou, ale dá to dosti práce, než se pustí ruky mateřské. A jako prospívá tato ilusorní podpora dítku, tak slouží také sugesce uložená slabé vůli.

Tento způsob léčení osvědčuje se také dobře při dětech, které ještě ve spaní močí v loži.

Dr. Liebault užíval sugesce také při malých operacích, aby nemocný nepociťoval bolesti.

Prof. Delboauf použil tohoto způsobu k odstranění bolestí u osob, jež stiženy byly nehodou, jako na příklad u jednoho nemocného, který měl rozmáčknutý prst. Také jiná poranění toho druhu byla sugescí rychle zhojena.

Prof. Bernheim v Nancy uspal nemocné a vsugeroval jim, aby necítily bolestí, že jich nemají.

Účinek sugesce nebývá však trvalý a bolesti se opět po nějakém čase vrácejí, ale seslabené. Bernheim dodává: „Není vždy nutné hluboké uspání pro rychlé jednání, mnozí jsou i ve bdění úplně přístupní“.

Tento způsob má také své nepříjemnosti. Mnohdy zastaví bolest trpícímu úplně a někdy jest lépe, když bolest člověka varuje. Trpí-li někdo, na příklad, bolestmi žaludku a je odkázán na přísnou dietu, tu odejmemeli mu bolest, ztrácí tak strážce, jenž upozorňuje ho na nebezpečí překročení diety a může si způsobiti zhoršení choroby.

Sugesce rozumová.

Sugesce rozumová napomáhá ku výchově nemocného; vyžaduje sice více času a trpělivosti, má však také trvalejší účinky. Lékař musí míti náležitý takt znáti psychologii nemocného.

Kdybyste řekli osobě zdravého ducha, třeba churavých nervů, že netrpí, může se státi, že vám ukáže dveře.

Známe-li však účinky působení duševního na tělesné a naopak, tu trpělivě a pomalu vštípíme nemocnému myšlenku, že choroba má snad tělesné příčiny, které nutno hledati a nemocný potěšen účastí a pozorností, rozpovídá se a tu pak snadněji lze mu vyvraceti mnohé věci a představy. I duševně nejzdravější osoba může považovati věc za horší nežli ve skutečnosti jest, jak teprve mnohý nemocný, který studuje nemoce z lékařských knih, kterým mnohdy ani dobře nerozumí.

Rozumovou sugescí odstraniti můžeme všechny černé myšlenky. Tak nastane úleva a nemocný nachází vůli k uzdravení a tím vlastně již půl zdraví samého.

Prof. Dubois v Bernu užil první tohoto způsobu v léčení. Neschvaloval působení cizí vůle na nemocného a vnukání myšlenek, alespoň v počátku nesprávných o zdraví nemocného. Přesvědčuje nemocného skutečnými důvody, což ovšem jest velmi nesnadné, zdlouhavé a naráží na vůli nemocného, který — a zvlášť nervosní — má svou nemoc za nejhorší na světě. Jsou nemoci tělesné jako žloutenka, které vyvolávají smutné nyšlenky — a když nastane úleva v těle, zmizí také i stísnění mysli.

Dr. Gaston Durville zhojil ve své nemocnici sugescí a magnetismem nejrůznější nemoci a poskytnul mnohým veliké úlevy. Magnetismus a sugesce jsou činitelé přirození a působí výborně. Dr. G. Durville dokázal ve svých spisech, jak tito činitelové ničí dokonce i mikroby, bacily, a může-li tato síla zničiti tyto příčiny nemocí, může také magnetisér dodati nemocnému posily a zdraví.

Magnetismus a sugesce dodávají síly a úspěch jest tedy jistý, neunavují a nikdy neškodí a mají tu velikou přednost, že každý v rodině může pomáhati hned v první chvíli, nežli dostaví se lékař.

Opakujeme: účelem sugesce není podrobení se nemocného lékaři, nýbrž dodání mu síly pomocí lékařovy práce a magnetismu.

Kdyby lidstvo rozumělo své sugestivní a životní síle a dovedlo ji využíti pro své vzájemné dobro a blaho, změnilo by se ono i tvářnost okolí a poměrů.

Važ si každý své síly životní, neplýtvej s ní, neboť ožebračuješ se fysicky i duševně.

Buď si vědom moci svých myšlenek, pěstuj ji; užívej jí jako vlastní podpory ve svých záměrech, jako svepomoci na cestě svého pokroku a tam, kde rozum i cit ti káže, pomáhej i jiným. Žij vědomě, jednej moudře, a život objeví se ti v jiné tvářnosti. Budeš šťasten.

Čeho jest potřebí?

J. Rösner.

Jako v každé nové rozvíjející se vědě, tak i ve spiritismu setkáváme se mnohdy s otázkami, jež není možno narychlo vysvětliti. Jest často potřebí čekati a odvozovati je z fakt, jež před námi se jeví, anebo jinými cestami hledati vysvětlení

A právě u těchto těžkých otázek, před nimiž náboženstva i vědy zůstaly státi jako před nedobytnými tajemstvími, se stává, že mnoho lidí mylně považuje se za povolané k jejich rozřešení.

A tak často můžeme se setkati mezi lidstvem s různými nesmysly, různými pověrami jak náboženskými, vědeckými, tak i okultními, které mnohé hledající odvádějí z cesty vedoucí k cíli a zavádějí do labyrintu neskutečna, nejsoucna.

Pokud se týče spiritismu a nauk okultních, měli by si jejich stoupenci a badatelé uvědomiti, že nutno sledovati je ve všech jejich částech, a to po stránce vědecké, filosofické i praktické. A teprve tam, kde tyto tři směrnice scházejí se dohromady, jest otázka zodpověděna jasně, pravdivě, byť by se i nepravděpodobnou zdála.

Takováto studia nejsou zrovna lehká, jak by si mnohý povrchní pozorovatel myslil, a ne zrovna přístupná také každému, u koho se touha a zájem o ně vzbudil a proto zde padá značná povinnost na spolky, společnosti a různá sdružení, aby starala se o rozumné vysvětlení otázek a předvedení fakt.

Již více jak před padesáti lety napsal francouzský nestor spiritismu univ. profesor Hypolit Dénisard Rivail (Allan Kardek): »S p i r i t i s m u s j e s t v ě d o u p o j e d n á v a j í c í o p ř í r o d ě, p ů v o d u a o s u d u d u c h ů i j e j i c h v z t a z í c h k u f y s i c k é m u s v ě t u“. Dle toho také musí býti tak studován, badán a pojímán.

Mělo by býti postaráno o to, aby spiritismu jak po stránce teoretické, tak i praktické bylo systematicky vyučováno. Pro ty, kteří v těchto oblastech hloubati chtějí, měly by býti uspořádány kursy, s jakými se shledáváme v jiných zemích zahraničních.

Bylo by potřebí, aby otázky filosofické a vědecké byly řešeny společně a tím pravě ztratily by půdu různá ta individua, jež pod vignetou spiritismu a okultismu křečovitě drží se fanatických vývodů, tím by byl proud celkového hnutí ve všech zemích usměrněn.

Jest potřebí, aby učiněna byla opatření chránící hnutí spiritistické před profanací a zneužitím.

Jest potřebí, aby ten, jenž zajímá se o otázky záhrobního života a jeho projevy, byl nejdříve zasvěcen do působení sil přírodních, neboť tím ujde mnohému omylu, jehož dopouštějí se ti, kteří obešli nauky o silách přírodních a vrhli se přímo na studium věd psychických. O tom v prvé řadě měly by věděti spolky a sdružení a dle toho svoji činnost říditi.

Jsem jist, že nový rozvoj duševních věd a snad i doba sama napomáhá tomu, že po čase setkáme se i u nás s takovými kursy, které budou zasvěcovati své žáky na podkladě vědeckém stanou se překážkou těm různým podvodníkům a lhářům, jakož i mnohým těm individuím pověrečným a neschopným zabývati se vědami duchovními. Co jest možným v Paříži, Londýně, Barceloně, na Cubě, jest a bude možným i u nás.

Takový krok stane se užitečným hnutí s mnohá hledisk a také ti někteří, jež ve své nevědomosti spatřují ve spiritismu stále nějaké nebezpečí ať už osobní či jakékoli jiné, seznají, že se klamou a že z těchto škol duchovních vyjdou lidé jasného bystrého rozhledu a ryzího, vyhraněného charakteru, kterých bohužel tolik dnešní lidstvo postrádá.

Podklad k takovým krokům měl by býti ve společné práci všech uvědomělých pracovníků spiritistických.

Čím dřív k tomu dojde, tím líp. Po přejíti těch různých překážek, jež v cestu hnutí našemu se kladou, vidím jako další krok to, o čem jsem byl právě psal.

Dr. Šípek a jeho léčení postem.*)

MUDr. Otakar Kubina.

(Pokračování.)

Chci tímto krátkým článečkem čtenářům »Přírod. Lékaře“ naznačiti basi vědeckou, na které spočívá vlastně celá lečba Dra. Š a v čem vězí celý jeho úspěch léčebný.

Vypukne-li někde epidemická nemoc (tyfus, cholera atd.), snažíme se uváděti rychle v platnost hygienické předpisy, nařízené zákony zdravotními, abychom chorobu tu a její další šíření do míst jiných potlačili. Čistí se silnice, náměstí, příkopy, obydlí, kaluže a desinfikují se, pokud se nedají taková zřídla nákazy úplně odstraniti, nečistoty zvířecí i lidské, zakazuje se odhazování odpadků na místech lidem přístupných, odkud by se mohla nákaza přenášeti dále; odpadky se spalují a jinak ničí, aby svým rozkladem nebyly podporou k šíření epidemie, pro niž by byly živnou půdou.

Týž očistný zákon a vnitřní předpis chová každý organismus. Příroda vtiskla mu nutnost očisty ustavičné a kdyby toho nebylo, život by nebyl možný a také dojde-li to v organismu tak daleko, že fysiologická očista v něm není možna, hyne. Choroba každá jest zevním viditelným projevem, že ono přirozené fysiologické čistění v těle jest porušeno, neúplné či zastaveno. Zvíře, ochuraví-li, nežere, pudově nehromadí zbytečných látek potravinných, podléhajících rozkladu a zaplavujících ještě více orgány ochuravělé a ve své funkci normální váznoucí, aneb se snaží potravu již přijatou vyvrhnouti uměle (pes na př. žere trávu), dítě odmítá potravu má-li horečku a člověk dospělý, je-li v horečném stavu, obyčejně ztrácí chuť k jídlu, leda že pije.

Postová methoda léčebná spočívá na stejném principu odstraniti škodlivé látky pro organismus, pro jeho práci životní, vzíti choroboplodným bakteriím živnou půdu pro jejich množení, tím pro vyrábění jedů různých, zhoubných pro život buněčný našeho těla. Půst jest prostředkem jedinečným v mnohých nemocích nečinné, sesláblé, choré buněčné elementy aneb se rozpadávající vyloučiti a rozkladné produkty jejich, kterými životní činnost zdravých buněk okolních a s onemocnělými buňkami ve styku jsoucích se ochrnuje a zastavuje.

Postem vyvrhují se ceny látky, jím stahují se právě všecky škodliviny i z míst nejvzdálenějších na ony cesty přirozeného odchodu t. j. ledvin, celé roury zažívací (ústa a sliznice žaludku a střev) a kůže. Postěním, t. j. donucením ochuravělého organismu, aby se staral sám o svou výživu bez nových dodávek potravin a v nich obsažených látek rozkladných, urychluje se rozpad těch buněk tělesných, které v odporu proti bakterielnímu působení jsou oslabené, tím oslabují též životní pochody ostatních částic buněčných zapřažených do stejné práce a které brzdí a ruší harmonickou jejich souhru oné krásné písně životní, které říkáme „Zraví“. Methoda postění, kterou tak důkladně provádí Dr. Š. přes všecka nařčení ze šarlatánství a podvodu s různých stran ne právě laických, jest přirozená, jednoduchá, jest to jisté zvýšené procento střídmosti, kterou se tělo čistí zvláště v chorobách chronických (vleklých), přivoděných buď znečisťováním jednotlivých orgánů průběhem let, ať z venčí potravou a vlivy zevními (zaměstnání, zima), ať špatným zametáním — vylučováním odpadků v těle se tvořících.

Přesvědčil jsem se sám na sobě, ač zdánlivě zdrávo, kolik nečistoty tělo v sobě chová, jakých látek rozkladných se vylučovalo z těla po několik týdnů každodenním výplachem, ač ničeho jsem nepožíval. Přesně podle předpovědí Dr. Š. v jednotlivých dnech v postu trávených z těla odcházely látky, o jichž existenci jsem neměl potuchy. Tím nabyl jsem víry, že Dr. Š., který mne ošetřoval a každý výklad vědecky a faktem u mne dokázal, rozumí a dobře prostudoval všecky pochody a zjevy přicházející při léčení postem v úvahu.

Rozumí se, Dr. Š. nezůstává při svém léčení jen při postu, jak někteří tvrdí, že „léčí či trápí lidi hladem“, nýbrž podporuje eliminaci různých jedovatin a vede ke zdraví organismus též účelnou a důkladnou masáží, ruční i elektrickou, koupelemi té které nemoci přiměřenými, procházkou, tělocvikem a pohybem na slunci, ozařováním horským sluncem, elektrisací faradem a galvanem, lázněmi vzdušnými a vůbec všemi známými methodami přírodního léčení.

Dr. Š. není, jak já ho poznal, fanatickým nepřítelem medikamentosního léčení, nýbrž kárá zneužívání chemických praeparátů a připouští jich užití jen v míře nejskrovnější poukazuje na dary, jichž všemocná příroda nám každému štědře poskytuje k dosažení zdraví, jen hledáme-li je a chceme-li. Jeho hlavním nepřítelem jest jedlictví a baštipánství, které jsou velikými činiteli při vzniku a dlouhém trvání vleklých chorob.

Mnoho lidí jí více než fysiologicky jeho těla připouštějí a tím zaviňují onu vleklost a dlouhý postup svých neduhů. Na př. masem a jinými potravinami (káva, luštěniny) přivádějí se do těla látky (jako kyselina močová), které zaviňují velikou řadu chorob, známých lékařům pode jménem diathés močových (dna, písek a kaménky močové a ledvinové atd.).

Vypadá to ovšem divně a skoro protismyslně při opačných a chybných názorech dnešních, řekne-li se, že, aby se určitý pacient uzdravil ze své nemoci a aby „sesílil“, musí se zdržeti jistou dobu jídla a nápojů. Zdá se paradoxem, že možno sesíliti „hladem“ a „žízní“ a vyhojiti chorobu, která byla již léčena všemi možnými způsoby, jídly, nápoji léčivými a tak zv. sílícími. Jak jest možno nabýti nových sil a obroditi se ke svěžesti, když musím mnoho dní hubenět, slábnout a žádných léků „sílivých“ neužívati?

Tělo živočišné jest zařízeno tak velkolepě, že pomůže si samo v boji proti rušení jeho pravidelné práce, ale člověk sám ruší si svévolně i vědomě harmonickou funkci jednotlivých koleček svého ústrojí. Dnes pacient v soukromé ordinaci nedbá rad dietických svého lékaře, předpisů přirozených, ne, on chce nějaký lék užívati, aby to bylo jednodušší, on sám aby si něčeho odřekl a léčil sama sebe sebezapřením, toho nedokáže, chce hodně jíst, aby mu chutnalo kouřit, a nějaká vína aby směl užívat. Víno a pivo neznamená pro něho alkohol, jen kořalka a likéry těší se u něho tomu proskribovanému jménu: „alkohol“. U Dra. Š. nic z toho.

On sám, 65ti-letý, bělovlasý a stříbrného kníru, růžových lící, jest svěží a každý 20ti-letý by prohrál sázku vytrvalosti s tímto střídmým člověkem. To mne napadlo, když jsem ho spatřil skákati přes několik schodů do vyššího poschodí do pokoje k nemocnému. Dopoledne nesnídá, to patří k mazdaznanské nauce o očisťování těla v ranních hodinach a mně přikazoval totéž, když mne propouštěl z ošetřování. Jeho zásadou jest též, a jistě správnou, že dobře působí každý rok alespoň jedenkráte prodělati malý půst, aby nahromaděné škodliviny se uvolnily a tělo se očistilo. Po 6 týdnech, kdy skončil jsem u něho půst, nabyl jsem ze 48 kg váhy celkem 67 kg, ač masa nepožívám a lihovin, které zadržují v těle tuky, nepiji.

Organismus podržuje si skoro vše z potravy hlavně zeleninové a mléčné. Na celou kůru postovou vzpomínám nyní jako na nějaký sportovní výkon ve svém průběhu trochu neobvyklý, ale ve svém zakončení, kdy mi každá kůrka chleba chutnala znamenitě a kapka syrovátky byla ve své chutnosti nepřekonatelná, tak příjemná, že bych ji doporučoval k občasnému provádění i lidem zdravým.

*) Z časopisu „Přírodní lékař“. Praha — Smíchov, Polackého 21.

Materialisace a dematerialisace ducha.

Bratrský list „Das Neue Licht“ zapůjčil nám láskavě klišé fotografie materialisované bytosti duševní, zachycené v pokusech okresního inspektora p. Rajmunda Kubaska ve Vídni.

Pan inspektor Kubasek vypráví ve svém spise „Ein Lichtstrahl in das Dunkel der Geheimniswissenschaften“ celý průběh činnosti, v níž se mu podařilo získati tuto materialisaci.

Bylo to 8. února 1917, kdy dostalo se mu i jeho příteli Karnikovi sdělení cestou spiritistickou, že se jim dostane zhmotnění.

„Bylo to 12. února 1917 o 7. hod. večer", vypráví p. inspektor Kubasek, když postavil jsem v přítomnosti svého přítele K. Karnika v jasně osvětlené místnosti fotografický aparát 13×18, který měl objektiv anastigmat 18 B. Zaostřil jsem přesně na osobu svého přítele, který se postavil asi 2 m před aparátem.

Jsa sám odborníkem ve fotografování, použil jsem veškerých možných prostředků k tomu, abych zabránil možnému klamu, který by mohl vzniknouti osvětlením místnosti z protějšího domu. Postavil jsem těsně za místo zaostření pozadí z bílé papírové stěny, která byla popsána černými písmeny a liniemi. To mělo právě sloužiti za jistou kontrolu proti jakémukoliv možnému osvětlení místnosti.

Poté otázal jsem se duchovní bytosti, jsou-li přípravy správné a zároveň jsem ji žádal o radu, jak si dále počínati.

Bytost mne vyzvala, abych připravil přítroj ku snímku, zhasl světlo ve světnici a opustil i s přítelem Karnikem alespoň na jednu minutu místnost.

Nabil jsem tedy v temné komoře kasetu deskou toho dne k tomu účelu koupenou (známka Westendorp & Wehner 9:12 emul. čís. 8738), přichystal jsem přístroj, zhasl světlo, otevřel objektiv a opustil is přítelem tmavou místnost.

Byli jsme oba na chodbě asi 30 kroků vzdálené od světnice, v níž se pokus konal.

Po třech minutách vrátili jsme se oba do světnice. Nejdříve uzavřel jsem objektiv, pak kasetu, načež jsem kázal příteli rozsvítiti.

Ihned započali jsme s vyvoláváním plotny, a resultátem, jak na obrázku možno viděti, byli jsme oba překvapení

Tento dle originálního snímku zhotovený, obraz ukazuje nám zhuštěnou látku zhmotněné duševní bytosti, která co průsvitná postava vyzařuje ze sebe světlo, jež můžeme lehce poznati na okrajích. Postavené bílé pozadí, černými značkami pomalované vykazuje na našem obraze šedou stejnoměrnou plochu, což vylučuje úplně nějaké jiné osvětlení.

Máme zde co činiti se snímkem, jenž povstal v úplně tmavém prostoru při uzamčených dveřích a **bez přítomnosti účastníků i bez media.***

*Poznámka redakce: Snímek, jakož i postup práce jsou zajímavými, pokud se nás však týče, neřekli bychom, že fotografie povstala bez media. Jestli p. Karník jest mediem, jak tvrdí p. inspektor Kubasek pak bylo-li toto medium i na chodbě za uzavřenými dveřmi, nemůže nikdo ještě tvrditi, že toto nepřispívalo k materialisaci duševní bytosti, třeba nevědomě. Aspoň vlastní naše zkušenosti tomu nasvědčují.

Fotografie transcendentální.

Veřejná výzva „Komitétu pro studium fotografií transcendentálních" v Paříži, aby osoby, které docílily fotografií transcendentálních, zaslaly je proti odměně, nezůstala bezvýslednou.

Celá řada badatelů a pracovníků v tomto směru zaslala výsledky svých badání na poli fotografie neviditelna sekretariátu jmenované společnosti a někteří byli po prozkoumání fotografií a zjištění jejich authentiky odměněni.

Tak diplomu se dostalo: M. Toula-ovi z Monaka, pí. Bourniquel-ové z Paříže, miss Stead-ové z Londýna a miss Estelle Scatcherd-ové z Londýna.

Cenu 200 fr. obdržela pí. Picquart-ová z Paříže, paní Santrian-ová z Paříže, a pan Gal z Nice.

Ceny 100 fr. dostalo se pí. Bachillat-ové z Paříže, paní Agulana-ové z Bordeaux, paní Ficné-ové z Courbevoie, paní Lambret-ové z Paříže, paní Sarah Brise-ové z Paříže, paní Kunty-ové z Paříže a panu Georges Blancau-ovi z Bordeaux.

Jak jest patrno, jest fotografií neviditelna mezi lidstvem více nežli tušíme.

Jmenovaná společnost po této zkušenosti vypsala znovu cenu a to 50.000 fr. pro osobu, která objeví způsob, kterým by mohly býti libovolně fotografovány neviditelné bytosti, duchové a různá vyzařování v prostoru.

Společnost má sídlo v Paříži IX., 9 r. Trouchet. Od roku 1908, kdy byla založena, vedena byla prof. K. Richet-em, nyní jí předsedá Dr. Toveau de Cournelles,

Nejen pracovníci, ale i listy ozývají se z různých stran rozličným způsobem, dle toho jakých ten který pisatel došel výsledků a zkušeností.

P. Dardene, jenž zvolil tento druh nadsmyslných fotografií za specielní svůj odbor, navrhuje „Společnosti následující studijní program:

Fixujte (pozorujte) nejméně po 2 až 3 dni po 15 minutách a několikrát denně nějaký předmět na příklad kruh, bílý papír asi 25 centimetrů v průměru, a snažte se skoncentrovati svou myšlenku, abyste mohli reprodukovati obraz viděný, na příklad kruhu, na negativní plotně v úplné tmě, Fixování plotny nutno konati nejméně 30 minut, načež se plotna vyvolá.

Nebo po třech dnech svrchu naznačené techniky (fixaci kruhu), fotografujte oči fixující osoby a ta je pokud možno nejvíce otevře. Fotografický přístroj budiž postaven tak, aby zachytil co největší obraz očí pokusné osoby a ten pak fixujte teprve vy dle

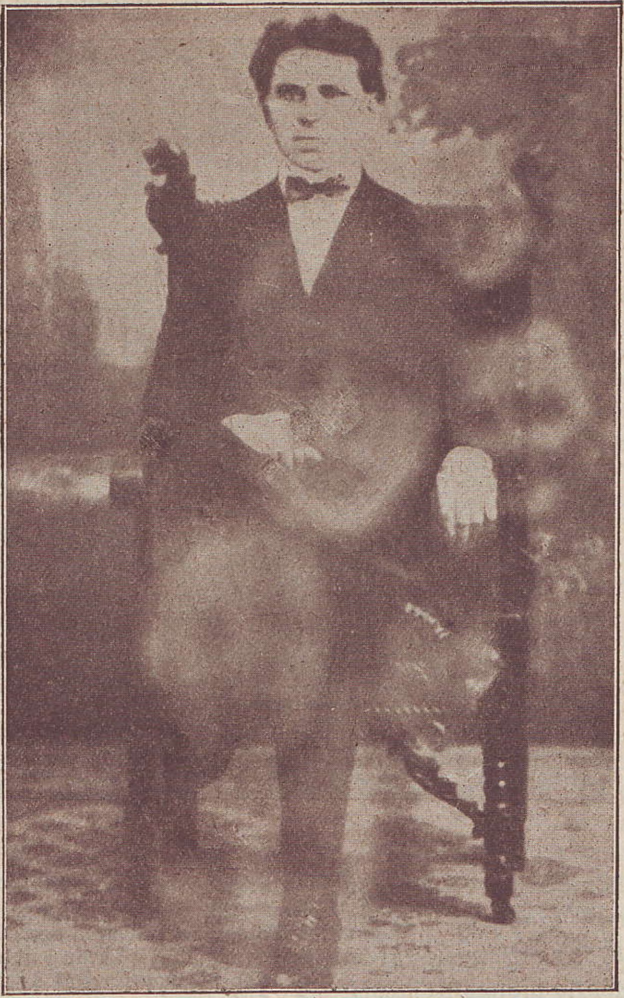
svrchu naznačeného návodů po 2-3 dni, několikrát denně, načež snažte se zkoncentrováním mysli přenésti obraz na plotnu, ovšem v úplně tmě. Poté se deska vyvolá. Fotografujte uspaného člověka.

Zabalte plotnu do 5 nebo 6 černých papírů, dejte je na čelo a zkoncentrujte myšlenky.

Jedná-li se vám dosící záření rukou, vložte v úplné tmě fotografickou desku do vývojky emulsí dolů. Sami pak vložte ruku nebo prsty na desku ve vývojce (na stranu hladkou, která jest nahoře) a nechte je tam 20 až 30 minut. Výsledek zcela jistě se dostaví.

Fototografovati neviditelný svět možno dvojím spůsobem a to apparátem i bez něho.

V každém případě jest žádoucno, aby bylo přítomno medium pro tyto jevy způsobilé. Je-li medium přítomno ať vědomě vyvinuté, či přirozeně nadané touto schopností, dostává se nám rozmanitých jevů a vyzařování až k zachycení celých postav duchových. — Nutno podotknouti, že media taková vyskytují se řidčeji nežli jiná, ale myslím, že snad proto, ježto v tom směru se málo pracuje.

Transcendentální fotografie.

Současně přinášíme transcendentální fotografii jednoho z bratří v Americe. Medium u fotografování byl fotograf sám. Dotyčný nám píše, že za fotografování poněkud seslábl.

Též v článku „Materialisace a dematerialisace ducha“ v tomto čísle jest zřejmým postup, jakým se ubíral při své práci okresní inspektor p. R. Kubasek.

O způsobu postupu Dra. Théo Hausmanna při transcendentátních fotografiích psali jsme v 1. čísle III. ročníku t. l.

Kdo z milých čtenářů obírá se fotografováním, bylo by velmi dobré, aby zkusil některý způsob a jsme jistí, že při pečlivém zacházení nemine se zdařilými výsledky.

Budeme pak povděční těm, kteří nám výsledky svých badání v tomto směru zašlou, abychom je případně mohli uveřejniti v listě.

Máme i vlastní zkušenosti i práce jiných, s nimiž se také jednou vytasíme.

Jasnozření a problém desinkarnace (odvtělení).

Z přednášky E. Flémala na mezinárod. sjezdu spiritistů v Liége v Belgii. Přeložil B Anthony.

Pokusím se o vylíčení jedné z nejhroznějších událostí mého života, totiž náhlé desinkarnace (odvtělení, úmrtí) mé manželky způsobené mrtvicí. Bylo to 14. června 1920 o $^1/_2$ 1 hod. odpolední, kdy očekával jsem v kruhu svých dětí její zhasnutí, snaže se magnetickými tahy usnadniti pro nás tak bolestný odchod její.

Koncentrovali jsme pomocí modlitby a než jsme se nadáli, duše opustila tělo.

Ihned jsme stlumili co nejvíce světlo a syn se svojí mladičkou chotí — oba jsou jasnovidci — přiblížili se na 2m k mrtvému tělu a po celých deset minut pozorovali fluidický zápas perispritu i pásku poutající jej k tělu fysickému.

Má dcera Krista, sedící v kuchyni ve vzdálenosti 3-4m od úmrtního lože, spatřila za třičtvrtě hodiny po úmrtí matčině její postavu před sebou, což ji pohnulo k radostnému pláči. Veškerá vidění byla potvrzena svědky.

Po úmrtí mé choti nebyly vztahy mezi námi přerušeny. Když jsem 10. března 1922 problížel knihovnu, hledaje knihu „Paprsky spirituelního života“, uslyšel jsem hlas, který mi pravil: „Tvá kniha je v zásuvce“. Tázal jsem se: „Kdo jsi?“ „Tvá manželka“, zněla odpověď. Otevřel jsem zásuvku a skutečně jsem tam knihu našel.

Dne 17. března dostalo se mi písemného sdělení a jasnovidec, nacházející se v mé přítomnosti, uzřel moji manželku stojící vedle mne po levé straně.

V sobotu 7. července byl jsem sám v knihovně a v duši mé rojily se myšlenky, proč jsem dosud sám neuzřel své milé choti, ač vím, že schopnosti ve mně dřímají. A co jsem takto přemýšlel, uzřel jsem po chvíli fluidický oblak v podobě sloupu dotýkající se země a když tento se pootevřel, objevila se mi má manželka, oděná v sněhobílé roucho. Učinila několik kroků a pomalu zmizela.

V červenci roku 1919 navštívil jsem svoji sestru v Landrecies. Usedl jsem jednoho dne na lože, abych se koncentroval. Pojednou zaslechl jsem v pravém rohu stropu klepání, načež se vynořila hlava a hned nato v podobě podkovy objevily se dětské hlavičky.

O chvíli později spatřil jsem obláček asi metr vysoký a široký. Když se rozevřel, vycházely z něho

dvě postavy a sice mé dvě zesnulé švakrové. Jedna zemřela r. 1887 a druhá r. 1909. Obě měly na sobě černé sukně, bleděmodré halenky a na hlavách závoje.

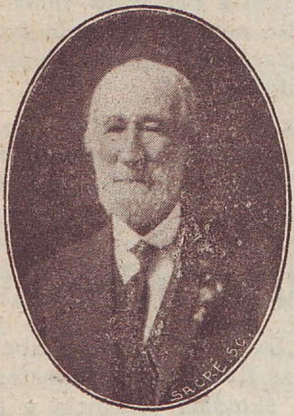
Mladší z nich mi vytýkala, že na ně nevzpomínám. Dal jsem jim slib, že učiním vše, abych vešel s nimi ve spojení. Zjevení se po tomto ujištění pomalu ztratila.

Z Belgie.

Přinášíme podobizny tří účastníků spirit. internacionálního kongresu v Liége (Belgie).

Jest to především James Boyd, nejstarší z kongresistů, delegát kalifornský. Historik, 85 let starý, přímé a elegantní dosud postavy. Neobával se daleké a obtížné cesty po moři a rád brazdil vody Tichého oceánu, aby se súčastnil kongresu jako zástupce své země. Obecenstvo, dojato jeho odvahou a osobností, živě a srdečně ho uvítalo. Louis Gastin jest tajemníkem internat. spiritistické federace v Paříži, kterýžto úřad převzal právě o kongresu v Liége, ježto dle rozhodnutí kongresu přesídlil úřad z Belgie do Paříže. Se záležitostmi, týkajícími se otázek mezinárodních, nutno se obraceti nyní do Paříže.

George Berry jest presidentem prozatímního komitétu mezinárodní spirit. federace v Paříži. Na kongresu promluvil vřele o pokroku věd a rozvoji i rozsahu spiritismu.

James Boyd
delegát z kalifornie.

Louis Castin.
tajemník internat. spiritistické federace v Paříži.

George Berry.
president provisorního komitétu internat. spirit. federace.

Různá vypravování.

Podává Feďa Vítkovský.

Na větrování.

Starší havíř J . . . . chodíval obyčejně s dozorci na větrování, t. j. k prohlídce dolu krátce před sfáraním osazenstva, jestli snad některá část dolu anebo předek není zaplynován.

Skorem pravidelně sjeli dozorci, každý se svým společníkem, vždy ve 2 hod. ráno a v pět zase vyjeli nahoru, a v kanceláři do patřičných knih zapsali vše, co v dole shledali.

Jednou starší havíř J . . . . zaspal a přiběhl na závod až v půltřetí. Maje za to, že ostatní jsou již v dole, vzal si lampu z lampárny a fáral po žebříkách do jámy na prvé patro v domnění, že svého dozorce, který bude fárati po dole, sám brzy někde dostihne.

Proběhnul však celý revír, ale nikoho nepotkal.

Když fáral úpadnicí nahoru, tu na prvé rozdílné, asi 6 kroků od něho stál nějaký muž a hleděl nahoru na strop (na pažení) maje ruku s holí pozdviženou jakoby holí šťoural do onoho pažení.

Havíř J . . . . měl za to, že to jest jeden z tesařů, který také na větrování chodíval, ovšem do jiného revíru a tu si myslil J., že tesař šťouchá do pažení a hledá uschované tam snad náčiní jiných havířů, proto na něho rozhorleně spustil: „Teď již vím, kdo to náčiní krade a já si na tebe, chlapíku, trochu lépe posvítím“. Vrátil se a šel až k onomu domnělému tesaři, posvítil si na něho a tu seznal, že se zmýlil, neboť byl to důlní V . . . .

„Odpusťte, pane důlní, myslel jsem, že jest to tesař K. a že hledá náčiní“, omlouval se havíř J.

„Jen táhni dál, sic tě tou holí přetáhnu“ odvětil důlní.

Havíř J . . . . nezdržoval se více v dole. Vyfáral úpadnicí, šel pod jámu a vyjel klecí nahoru.

Nahoře ihned zamířil k strojníkovi u těžního stroje, aby se ho otázal, kdy sjeli ostatní na větrování. Když však do strojovny přišel, tu vidí, že tam všichni ještě leží, a co ho nejvíc zarazilo, i ten důlní, který ho chtěl před čtvrt hodinou holí v dole přetáhnout.

Nyní teprve všichni vstali a sfárali dolů. Cestou vyložil J . . . . svému dozorci, co se mu před chvílí přihodilo. Jaké však bylo jejich překvapení, když přišli na místo, kde ten tajemný přízrak stál! Tam byl již zával t. j. kopny byly přelomeny a asi deset vozů kamení spadlo na kolej.

Hedvika.

Pan lesní L. vypravoval nám tento příběh: „Když jsem studoval na lesní škole, zajel jsem si na vánoční svátky domů do Polska, kdež moji rodiče měli menší statek.

Nechtěje o štědrém dni ženským doma překážeti, vzal jsem pušku na rameno a vyšel jsem si do lesa. Doma jsem řekl, že v 6 hodin budu jistě doma zpět.

Sněhu bylo po kolena a já zůstal státi pod košatým smrčkem, odkud jsem měl dobrý výhled na alej. Pomalu počalo se již stmívati a já stojím stále ještě s připravenou puškou k výstřelu, leč v aleji nic se neobjevilo.

Najednou však spatřím, kterak jakási postava bíle oděná pluje vzduchem asi na 20 cm od sněhu. Když připlula až ke mně, smutně na mne pohlédla a pokynula mi rukou jako na rozloučenou. Byla to má sestra Hedvika, kterou jsem poznal a která právě doma připravovala štědrovečerní večeři.

Ustrnul jsem hrůzou a vzpamatovav se, běžím domů co mi jen nohy stačily. A již na dvoře jsem se dozvěděl hroznou zvěst, že právě před chvílí Hedviku ranila mrtvice a že jest mrtvou. Odcházejíc z tohoto světa, přišla se rozloučiti za mnou do lesa.

Na Vesuvu.

Pan J . . . . z Petřvaldu vypravoval mi tento příběh:

„Když jsem sloužil v Italii, ještě za Radeckého, tu jsme se důstojníci jednou umluvili, že podnikneme větší společný výlet na Vesuv. Stalo se! Noc ztrávili jsme ve stanech nedaleko kráteru. Sopka byla dosti pokojná, jen uvnitř občas to zaburácelo jakoby pod námi hřmělo. Nemohl jsem spáti i vyšel jsem ze stanu ven a pozoroval jsem to strašné okolí.

Pojednou vidím v dálce nějakou postavu, oblečenou v rubáš vážně kráčeti ke mně. Šla kolem mne asi tak 6 kroků vzdálena a tu právě jsem poznal v záhadně té bytosti našeho souseda z Petřvaldu.

Kdyby nebyl měl rubáš na sobě, byl bych na něho zavolal, tak ovšem dal jsem mu pokoj, ale pozoroval jsem, co bude dělati. Kráčel rovně ke krateru a já za ním ve vzdálenosti asi 20 kroků. Přijda k jícnu sopky, ztratil se mi, jako by byl do ní skočil.

Vrátil jsem se zpět do ležení a hned jsem psal domů zprávu, co se mi na Vesuvu přihodilo poznamenav při tom den i hodinu a žádal jsem rodiče o sdělení, jak se viděnému sousedu vede, kde jest, co dělá etc.

Po nějaké době došla mne od rodičů zpráva, že soused J. K. zrovna téhož dne i v tutéž hodinu, kdy jsem ho viděl v rubáši ke krateru kráčeti, zemřel.

Šestinedělka:

Pan Č. vypravoval mi tuto událost. V naší obci zemřela žena třetího dne po porodu. Byla to naše sousedka. Večer po pohřbu povídá nám otec: „Kdo z Vás chce vidět sousedku, jak půjde o půlnoci k svému dítku, ten nechť zůstane se mnou hlídat u okna“.

Matka byla proti tomu, ale starší bratr a já zůstali jsme s otcem vzhůru a po jedenácté hodině jali jsme se u okna pozorovati.

Pět minut po dvanácté hodině viděli jsme ji všichni tři, kterak kráčela se schylenou hlavou, přešla těsně kolem našeho okna — byla oblečena, jak obyčejně po domě za živa chodívala a u dveří svého domu se nám ztratila. Pět minut po jedné se nám znovu objevila a kráčela kolem našeho okna zpět.

Na druhou noc pozoroval ji zase otec se starším bratrem i matkou a znovu ji všichni viděli. Též i třetí noci jsme pozorovali, byl jsem zase přítomen a znovu jsme ji viděli. Více jsme již nepozorovali.

Poznámka redakce: K tomuto třetímu případu nutno poznamenati, že tento případ nelze bráti paušálně, poněvadž jest jasno, že stav ducha po smrti záleží dle jeho stupně pokroku. Mnohá bytost vůbec neví, že prošla moment smrti, jiná jest v úplném bezvědomí do určité doby, třetí vůbec neodchází z domova a t. d. Tak to líčí jasnovidci i media. Nutno tedy takové případy posuzovati se vší opatrností a od případu, neboť zde právě fantasie lidská nalézá vhodnou půdu

Sen varovným hlasem.

Bratr Severa z Brna uvádí následující zajímavý sen varovný.

Paní H. v Brně má velmi zajímavé sny, které se neobyčejně přesně plní.

Snilo se jí, že se nachází v kuchyni domácího pána Tříletá dceruška seděla právě na okně a hrála si. Náhle se nějak převrhla a spadla z okna na podlahu kuchyně. Paní H. vyprávěla tento sen druhého dne majitelce domu, tato však se jen lehce pousmála.

Za několik dní na to přiběhla domácí k paní H. a zděšeně jí vykládala, že sen se již vyplnil, na štěstí však dopadlo to dobře.

Sama seděla v kuchyni a dcerušku měla seděti na okně před sebou. Dítě pojednou počalo dováděti a nežli ho mohla matka zachytiti, spadlo na podlahu, na štěstí si však neublížilo.

Poznámka redakce: Kdyby lidstvo lépe znalo svůj vnitřní život, mnohému by porozumělo, mnohému by ušlo a paprsek štěstí víc ozářil by bytost člověka.

Zábavná anekdota o šílenství.

„Light“ a po něm „La vie ď outre Tombe“ přinesly zajímavou historku ze života Anny Kingsfordové.

Anna Kingsfordová skládala doktorát v Paříži. Jednou po vyučovací hodině, v níž profesor právě vykládal o šílenství, tázala se profesora, jak může býti takový pacient studován. Profesor odpověděl, že vystupování nějaké ustálené fixní myšlenky, kterou ani rozum ani pozorování nemůže zapuditi, jest nejlepším prostředkem a cestou k závěru, že člověk ten jest šílený. Jako příklad vypravoval profesor následující událost: „Minulý týden měl jsem takový případ na klinice. Byl jsem povolán ještě s několika členy fakulty, bychom se vyjádřili o zdravé mysli člověka, který až na jeden bod byl tak zdráv jako vy nebo já. Člověk ten byl v dobrém postavení, byl obratným spisovatelem, obchodníkem a úředníkem. Měl však fixní myšlenku, kterou nic nemohlo zapuditi; mluvil totiž se svou mrtvou ženou. Jeho příbuzní se báli, že by pod vlivem toho disponoval se svým majetkem jinak než v jejich prospěch i žádali o posudek lékařský a člověk ten jest dnes zavřen v asylu.

— Cože! zvolala Anna Kinsfordová, a jen to jest důkazem šílenství?

— Ovšem. Jaký lepší důkaz možno míti? Žena jest mrtvá a on myslí, že s ní mluví!

— A proč by to nemohl?

— Proč? Proto, že jest mrtvá!

— Dle toho tedy bylo by ústrojí fysické vším a nebylo by žádného principu trvajícího, který by se mohl žijícím sdělit?

— Ach! Kdybychom měli tuto možnost připustiti, přijímali bychom pravdivost zásad spiritistických a pak co by se stalo s námi a s naší filosofií materialistickou, na které právě jsou založeny naše myšlenky?

— Vy tedy chcete říci, že ani rozum ani pozorování nemohou vás přesvědčiti, že jest duše, která přetrvá tělo a může hovořiti i s živoucími?

— Ne, nemohu si představiti, že bych se mohl přesvědčiti. Naopak, kdybych se cítil disponován věřiti v něco pobohného, myslil bych, že ztrácím hlavu a podvolil bych se ihned léčení.

— Velmi dobře, odpověděla Kingsfordová, dle vaší definice a dle vašeho přiznání vyvozuji, že máte právo obdržeti internovací certifikát a jak dostanu svůj diplom, budu oprávněna listinu tuto podepsati, neboť připouštíte, že máte fixní myšlenku, kterou ani rozum ani pozorování nemohou vypuditi.

K otázce vegetarismu.

Nechceme jíst zvířecích mrtvol a jejich tuků. Nechceme býti příčinou jejich útrap a smrti. Nechceme ničiti ducha svého ni zdraví. — Proto jíme jen stravu přírodní, rostlinnou moučnou, mléčnou, luštěniny, ovoce.-Vracíme se k prostotě, nemilujeme zbytečnosti a zříkáme se ničivých požitků. Nepijeme jedů, neomamujeme se kouřem.

Přemysl Pitter.

Byli jsme požádáni již několikrát, abychom psali o vegetarismu, čemuž rádi vyhovujeme již proto, že sami jsme bez mála dvacet let vegetariány a daří se nám v tomto způsobu života velmi dobře.

A dnes není možno, abychom vrátili se k požívání zvířecích mrtvol, není možno, abychom činili ze své bytosti stoku lihovarských a pivovarských výrobků, není možno, abychom činili ze svých bytostí komín na vypouštění tabákového kouře.

Naše poznátky, naše tužby, naše idee vedou výše. My vážíme si života a snažíme se jej co možná zušlechtit, ozdravit očistit, zduševnit a povznést nad vše hrubé, nízké a zvířecí.

Jest také známo, že nikoliv jedlíci masa, nýbrž ti, kteří živí se vegetabiliemi a mlékem, dosahují, nejvyššího stáří a svěžesti, jak dobře uvádí MUDr. Hupeland a celé řády jiných lékařů.

Dnes po dvaceti a mnozí jiní i více letech vegetaření můžeme mluviti zcela určitě o blahodárném působení vegetářského života na naše bytosti.

Jsme vegetariány, abstinenty, nekuřáky, neboť jsme přesvědčeni, že maso jak po stránce morální, tak i zdravotní působí na bytost lidskou neblahým vlivem.

Jsme vegetariány, abstinenty a nekuřáky, poněvadž ze stanoviska čistě duchovního a okultního jest to přímo nutností pro ty, jimž záleží na tom, aby se odpoutali od nižších živlů astrální pláně a pozvedli svou bytost do vyšší úrovně duševní.

Jsme vegetariány, abstinenty, nekuřáky proto, že tento stupeň života pokládáme za zcela základní, přirozený u lidské bytosti.

Uznáváme, že vegetarismus jest opravdu jedním stupněm ve vývoji, jemuž se lidstvo na své cestě pokroku nevyhne, avšak toto naše přesvědčení nikdy jsme jiným nevnucovali, nikdy na jiné nenaráželi. Každý z lidí žije v té míře, do jaké dospěl.

Nám stal se spiritism příležitostí k poznání a převychovy vlastní naší bytosti. Nám nepostačuje zasednouti si u klepajícího stolečku a dotazovati se na splnění svých přání a plánů. Chápeme spiritism jako čerstvý proud zdravého vzduchu, jimž má uspané lidstvo se probuditi a nahlédnouti do vlastního života.

Vegetarism jest mohutným hnutím světovým a setkáme se s ním v hojné míře ve všech zemích i mimo řady spiritistů a theosofů. V každé zemi mají vegetariáné své internationální sekretáře. V Československu jest to Dr. Rudolf Hiekel. Spousty časopisů zastupuje a propaguje jejich zájmy a idee

Leží právě předemnou vzácný článek o vegetarismu MUDr. Selss-e, redaktora „Vegetarische Warte“, který v něm praví:

„Zásada vyjádřená slovem „vegetarián“ niják nenaráží na omezování se na stravu rostlinou, ale cílí k užívání jen takových výživných a požitkových jídel, která zaručují tělu zdraví, sílu, statnost a čilost. Kdyby na příklad maso, alkohol, tabák byly zdravotními a skutečně (ne jen zdánlivě) posilujícími čilost a energii tělesnou, také byly by „vegetariánské“.

Ten, kdo jen rostlinnou stravu považuje za „vegetariánskou“, tvrdí tím, přesně řečeno, že maso, vejce, mléko, smetana nemají dobrého vlivu na zdraví a čilost. Tedy lékaři, kteří to říkají, stvrzují tímto bezúmyslně přísnější stránku „vegetarismu“ a sice „vegetabilismus“ . . . .

„Tento svědomitý cíl k zdokonalení lidského stravování přesně liší vegetariány od lidí jiných, kteří žijí neuvědoměle a jedí bez zkoumání to, co jejich jazyku lahodí, čemu jsou zvykli od nejútlejšího dětství, neb co dle jejich vůle předkládá jim jejich matka, kuchařka neb kuchař“. . . . . Dr. Selss dále praví: „Nalezli jsme, že nestačí zaručiti člověku pouze tělesné zdraví, nýbrž, že také jeho duch a duše potřebují zdravotního ošetření. Probírajíce podmínky správného tělesného stravování, zvykli jsme si zkoumati všeobecně životní podmínky člověka a uplatniti je ve vnitřním a vnějším životě. Toto činíce, zdůraznili jsme důvěrnou spojitost, v jaké stojí tělesný a duševní život a která netřídí tyto dvě životní funkce. Zde jest bod, kde začína vegetariánský systém: hleděti si života a vesmíru.

Zdánlivě poživačný materialismus, který jest vyjádřen v badání na zkonalování a čistotě potravy tělesné, stává se idealismem, když pohlížíme na něj jako na vnější výraz cíle, který chce soulad s duší. Zde jest morální prohloubení vegetariánských zásad, které v pravé době počíná u tělesného stravování, aby pak přešlo k pěstění duševního života a tím způsobem, aby pak poslední převládlo a péče o tělo byla pak považována jako samozřejmá vedlejší podmínka.

Pevně jsme přesvědčení, že rozladění mezi duševním a tělesným pořádkem nesmí býti a jen ten požívá plného souladu svého vnějšího a vnitřního života, u koho není nesouhlasu mezi těmito dvěma činiteli života.

Na příklad, co překáží prospěchu těla jako požívání masa, musí také zvrátiti rovnováhu duševní — morálku. Násilné uchvácení, kterého poživatel masa dopouští se na právu existence našich spolubytostí zvířat, nemůže býti morální, poněvadž není to dle přírody. Urážka práva zvířecího a poškození lidského těla spojují se v požívání masa. Jak vegetariánská literatura podrobně nám dokazuje, obtěžuje požívání masa společenský řád a jeho vývoj k něčemu lepšímu zadržuje. Zkrátka: člověk stává se z každého hlediska poškozeným, stravuje-li se masem. „Tedy uvědomělé vyplnění našeho žití“, říká Eduard Baltrer „vztahuje se k člověku celému, nejen k jídlu a pití.“

Jak působí potrava na vývoj povahy, jest nejlépe pozorovati na zvířatech. Víme, jak jsou tygři a lvi neklidní, kdežto ohromní sloni mírní a trpěliví. Ostatně jest známou věcí, že řezníci vyznamevají se prudkostí, neuhlazeností povah, až i násilností.

Sledujeme-li dějiny pokroku lidského shledáváme, že ve všech dobách vyskytovala se myšlenka ochrany zvířat, ba u mnohých tvořila i součástku náboženství. Avšak vpád materialismu. zatemnění nauky Kristovy ve středověku, kdy nejen zvířata, ale i žena pokládána za stvoření bezduché a totiž spasení nehodné, změnily směr lidského snažení, tužeb a přání a těžké následky toho neseme jako těžká břemena až do dnes.

Čím víc lidstvo postoupí na své dráze evolučního vývoje, tím víc připne se k máti Přírodě, od níž se odklonilo a žíti bude v souladu s ostatními tvory jejími a to tím více, když ona skýtá mu dostatečnou hojnost výživných plodů a látek.

Příště dále. J. Rösner.

Hodiny planetární.

Napsal V. S.

»Kazatel Šalomouna« 3. kapitola: Všeliká věc má jistý čas a každé předsevzetí pod nebem svou chvíli. Jest čas rození i čas umírání, čas sázení a čas vykopání atd., atd.

Toto pojednání o vlivu planetárních hodin má za úkol poskytnouti ct. čtenářům »Spiritistické Revue« praktických rad a pokynů, kterých mohou využíti k vlastnímu užitku a potřebám.

Jest proto podáváno srozumitelně jednoduché sestavení planetárních hodin, aby mohl každý lehce a v kteroukoli hodinu vypočítati vliv té neb oné hvězdy.

Ve staro- a středověku byla tato astrologická metoda »planetárních hodin« velmi praktikována lidmi zasvěcenými a neméně i u astrologů dnešní doby používá přízně a jest s úspěchem užívána.

Jest mojí snahou doložiti tuto metodu planetárních hodin, jak podle podání starých Arabů v praktickém používání se nachází, vlastními poznatky a novodobými zkušenostmi.

Přikročíme tedy k vypočítávání planetárních hodin.

Astrologicky počíná den východem slunce a končí jeho západem. Tato doba od východu až do západu slunce, ať její trvání jest dlouhé (20. června 16 hod. 18 min.), nebo krátké (21. prosince 7 hod. 58 min.), dělí se na dvanáct stejných dílů (hodin). To jsou hodiny denní; noční hodiny nastupují po západu slunce a končí jeho východem a taktéž na dvanáct stejných dílů dobu tu dělíme, abychom zvěděli délku jedné hodiny.

V létě jsou hodiny denní delší než-li 60 minut a delší než-li noční, za to zas v zimě nedosahují 60 minut a jsou kratší než-li noční.

To jsou planetární hodiny. Abych byl pochopen lehce ve svých výkladech, označím to příkladem: Zmíněný již den 20. června jest dlouhý 16 hod. 18 min. (doba od východu až k západu slunce), noc (doba od západu až k východu slunce) jest dlouhá jen 7 hod. 42 min. Tyto doby dělíme na 12 stejných hodin (16 hod. 18 min. = 978 minut : 12 = 81 $^1/_2$ minut). Tedy denní hodina planetární trvá 81 $^1/_2$ minuty, kdežto noční, jak dokazuje výpočet, pouze 38 $^1/_2$ minuty (7 hod. 42 min. = 462 minut : 12 = 38 $^1/_2$ minuty).

V zimě jest tomu naopak; hodiny denní jsou kratší, noční pak delší.

Rovnodennost nastává vždy kolem 21. března a 25. září; tehda den a noc jsou stejně dlouhé. V každém lepším kalendáři zaznamenány jsou doby východu a západu slunce na každý den a dle toho se budeme také říditi.

Musím však poznamenati, že v kalendáři označené doby východu a západu slunce jsou vypočteny pro místní (sluneční) čas a poněvadž jest ustáleným pravidlem říditi se dle středoevropského času, který byl zaveden r. 1893 všeobecně ve střední Evropě, jest nám proto tento místní čas označený v kalendáři převésti na čas středoevropský, dle kterého jdou naše hodiny.

Průměrně vzato nacházíme se na 50^0 zeměp. sev. šířky. – Jedná-li se nám o to, vyhledati na příklad východ a západ slunce dle středoevropského času, musíme rozdíl délkový odpočítati od místního času.

Tedy na příklad slunce vychází dle kalendaria v Mor. Ostravě dne 1. července ve 3 hod. 56 min. ráno a zapadá v 8 hod. 11 min. večer.

Mor. Ostrava leží na 49^0 51' zeměp. sev. šířky a na 18^0 16·3' vých délky. Poněvadž však naše hodiny ukazují středoevropský čas, jehož poledník probíhá 15^0 vých. zeměp. délky nutno délkový rozdíl místa a středoevrop. poledníku odečísti od místního času

Tedy 18^0 16·3'
— 15^0
3^0 16·3'

1^0 obloukový rovná se 4. minutám čili 15^0 rovná se 1 hodině.

V našem případě s M. Ostravou převedeme $3^0$16·3' na míru časovou tím, že násobíme $3^0$16·3' × 4 = 13 min. 5 sekund. Rozdíl tento odpočítáme od místního času východu slunce dle kalendaria. V našem případě

3 hod. 56 min.
— 13 « 5 sek.
3 hod. 42 min. 55 sek. čili okrouhle 3 hod. 43 min.

Vychází tedy slunce v Mor. Ostravě dle středoevropského času ve 3 hod. 43 minuty.

Tak si také počínáme s vypočítáváním západu slunce totiž:

8 hod. 11 min.
— 13 » 5 sek.
7 hod 58 min. • Slunce zapadalo 1. července dle středoevropského času v 7 hod. 58 min.

Tak postupujeme i v jiných případech, ať zeměpisná délka kteréhokoli místa jest jakákoli, ovšem s tím rozdílem, že u míst ležících na západ od 15^0 vých. délky nutno rozdíl připočísti, aby se obdržel středoevropský čas.

Dle toho u Opavy činí rozdíl 11 min. 37 sek., u Karvinné 13 min. 48 sek., u Brna 6 min. 27 sek., u Bratislavy 8 min. 26 sek., u Prostějova 8 min. 28 sek. a všechny tyto rozdíly časové odpočítáváme od slunečního času, kdežto u Prahy nutno 2 min. 18 sek. připočísti, abychom obdrželi středoevropský čas, poněvadž o tolik leží Praha na západ od 15^0 vých. délky.

Nutno podotknouti, že není potřebí vždy a v každém případě počítati časové difference a můžeme směle na 20 – 40 km se zeměp. posicí důležitějšího města neb místa počítati.

To jest asi to nejnutnější, co nutno znáti při vypočítávání východu a západu slunce a nyní můžeme postoupiti dále.

Známe-li již správnou dobu východu a západu slunce dle středoevropského času, tu dělíme dobu, jež vznikla mezi východem a západem slunce, nebo mezi západem a východem na dvanáct stejných dílů a obdržíme planetární hodiny denní a noční.

V našem případě dne 1. července t. r. doba denní trvá 16 hodin a 15 min. Dělíme-li ji na 12 dílů dostaneme výsledek 81 minut. To znamená, že hodiny denní trvají téhož dne 81 minut.

Nyní 81 minut připočítáme k hodině východu slunce 3 hod 43 min a zvíme, že prvá hodina ranní trvá až do 5. hod. 4 min. ráno, druhá od 5 hod. 4 min. do 6. hod. 25 min. a tak postupujeme dále až k západu slunce.

Noční hodiny jsou kratší v létě a 1. července t. r. čítala celá noční doba 7 hod. 46 min. Dělená na 12 stejných dílů dala nám 12 planetárních hodin nočních okrouhle po 39 minutách. Nyní zase můžeme k 7 hod. 58 min. připočísti 39 min. a dostaneme výsledek 8 hod. 37 min. a to jest běh první noční planetární hodiny. Připočítávajíce dále po 39 minutách, stanovíme další noční hodiny až k východu slunce.

(Pokračování).

Různé zprávy.

Vědomí, že probíháme celou stupnici bytí, od středu až k polům přírody, a při každé okolnosti že něco získáváme, propůjčuje smrti její vznešenou záři, kterou filosofie a náboženství v lidových naukách příliš povrchně a knižně vyjadřují, učíce o nesmrtelnosti duše. Skutečnost jest velkolepější než poučení o ní. Zde není zničení, přerušení, umdlení. Božský koloběh nikdy, nikdy se nezastaví ani nezmění.

Emerson.

Pozoruhodný případ jasnozření. Americký prof. William James vypráví v „Proceedings“ následující zajímavý případ. Dne 31. října 1898 o 6. hod. ranní odešla z domova mladá paní jménem Huse-ová. Šla směrem k dřevěnému mostu, vedoucímu do Enfieldu a nevrátila se více. Paní Titusová, bydlící v Lebanonnu, vesničce vzdálené několik kilometrů od Enfieldu, spatřila zmizelou ve snu na určitém místě v řece pod trámovím mostu. Když se probudila, vykládala sen domácím a dodala: »Půjdou-li tam hledati, najdou ji«. Ráno vydala se na cestu a označila hledajícím přesně místo, kde měli utonulou hledati. Jakýsi muž, který tam již mrtvolu hledal, osopil se na pí. Titusovou, že ji tam není. „Jen se tam lépe podívejte!“ odvětila tato. Potápěč se ponořil opět pod vodu a skutečně našel mrtvolu zapletenou v lianách* a v nánosu, který byl před tím špatně prohledal. Když ji vynesl nahoru, vyprávěl, že ji našel zcela přesně na udaném místě a připojil: „Ta živá žena nahoře na mostě stojící, polekala mne více, než mrtvola utonulé. Jak jen mohla viděti na takovou dálku, vždyť byla v okamžiku nehody doma a u mostu nebyla již kolik let! Jak jest to podivné!“ „Ano, ano, dobrý muži“, zněla odpověď, „jest to podivné a přece pravdivé“.

* Liany, popínavé rostliny, vyskytující se v trop. krajinách.

Význam barev. Víme již ze zkušenosti, že každá barva působí svým vlastním dojmem na naši bytost, a na těch poznatcích založena jest léčba barvami. Citlivé osoby snášejí raději barvy červené, modré neb fialové, jsou to barvy kladné a povzbuzují. Žlutá a oranžová barva jsou záporné a působí dojmem uklidňujícím až seslabujícím. Zelená jest neutrální. Od jakživa měly barvy také svůj okultní význam. Jasnovidci dle zabarvení aury člověka soudí se vší určitostí o povaze, pokroku a snahách člověka. Též při snech hrají barvy důležitou roli. Bílá barva symbolisuje vždy čistotu, nevinnost a pod. Růžová dokazuje lásku nezištnou podobně i karmínová mluví buď o lásce nebo, je-li hodně červenou, o boji, tím více přechází-li do ruda. Karmínová s cihlovou poukazuje na hněv. Tmavá svědčí o zlomyslnosti, hněvu. Tmavá promísena s červenou o smyslnosti. Černá, zlo a smutek věští. Modrá náboženský cit vyjadřuje. Žlutá označuje rozumové nadání — moudrost. Čistě cihlová označuje pánovitost, pýchu. Zelená poukazuje na naději a někdy i soucit. Astrologie také označuje známé nám planety v barvách. Luně připisuje barvu bílou, Slunci žlutou (zlatožlutou), Marsu barvu červenou — rudou, Venuši barvu zelenou, Merkuru duhovou, Jupiteru modrou a Saturnu barvu černou.

Čemu říkají lidé ze zvyku osud, jsou většinou leda jejich vlastní hloupé kousky, řekl jednou Schopenhauer, a měl pravdu. Lidé musí míti vždy jakési zásobnice, do kterých všechno nepoznané odsuzují, jako: osud, karma, tajemství, hypnotismus atd. Řešiti takovéto otázky a problémy života lidského, není jednoduchostí a jest tudíž potřebí při takových otázkách jednati velmi opatrně, abychom neklamali sami sebe.

Duch na cestách. Angl. list „Progressive Thinker“ uveřejňuje často zajímavá pozorování kapitána Webba od 9. indického pluku. Vyjímáme jedno z posledních. Za války zdržel se tento se svým plukem krátkou dobu v Port-Saidu.* Jeho vojenský sluha byl zároveň hudebníkem a členem vojenské kapely. Hořel nedočkavostí spatřiti válečné pole francouzské. Konečně byl 9. pluk povolán a měl býti naloděn. Kap. Webb musel se však vrátiti do Indie k dalšímu odvodu nováčků. Jednou večer, když jel na kole domů do svého bungallow**, spatřil na cestě člověka, vstoupivšího mu do cesty. Pískal, ale muž se nevyhýbal a tak mu nezbylo než seskočiti s kola. Chystal se, že neopatrnému notně vyčiní, ale v tom poznává svého dřívějšího sluhu Rahir-a I táže se, co tu dělá, ale nedostává odpovědi. Chytne Inda za rámě, leč ruka jeho zůstává prázdnou. „Podej mi přece ruku“, volá, aby se přesvědčil, že nesní. Ind mu podá prsty, ale ty vypadají jako obláček kouře. Kap. Webb vyskočí na kolo a ujíždí domů. Ind jest mu v patách. Vstupuje s ním do dvora i do komnaty. Rozrušený Webb rozsvítí a přízrak zmizí. Nejsa již schopen výjevu porozuměti, spěchá ven, k příteli. Sotva však vejde do tmy, Rahir je tu opět. Obejde tedy stavení a vrací se do vnitř. Ulehne, ale nemilý návštěvník usedne u jeho lože. Webb, chtěje se přízraku zbaviti, rozžehne všechna světla, ulehne s holí v ruce a šťastně usne. Neprobudí se až ráno a tu vzpomíná na dobrodružství, jež byl zažil. Při tom vybaví se mu poslední slova, která byl k přízraku pronesl: „Co chceš? Buď mluv, nebo se seber a jdi!“ Hned ráno píše plukovníkovi do Francie a dostává odpověď, že Rahir žije a činí v hudbě báječné pokroky. Asi za rok Webb jest opět v Port-Saidu a čtvrt hodiny před odplutím spatří pojednou vojenskou kapelu 9. pluku, vyslaného do

Mezopotamie*** a mezi hudebníky poznává Rahira; nezbývá mu však času dotyčného osloviti. Po ukončeném válečném tažení vrátil se Rahir do Indie a tím poskytl Webbovi příležitost, pátrati po zajímavém pozorování. „Rahire, pověz mi, cos dělal 16. března toho a toho roku", tázal se Webb. Hoch odpověděl: „Ach, to byl den, který nikdy nezapomenu. Došlo totiž k bitvě. Granáty létaly a nějaká střepina mne zasáhla a já pozbyl vědomí. Odnesli mne do nemocnice, ale já jsem se neprobudil až za 40 hodin". Zatím se duch Inda odpoutal, přenesl se do své vlasti a navštívil tam i bývalého svého pána. Podobných případů, kdy duch se přemístil, zatím co tělo trpělo neb usínalo hlubokým spánkem, jest známa celá řada a mnohé z nich jsou nadmíru zajímavými.

* Port-Said přístav v Egyptě západ. od Suezského průplavu.
** Bungallow čti bangelon, t. j. jednopatrová budova ve Vých. Indii, též stanice pro cestující.
*** Mezopotamie znamená Meziříčí od starodáv. pojmenování zemí mezi středním a dolním tokem řek Eufratu a Tigridu, nynější Irak-Arabí a Džezíre, obydlené většinou Araby.

Žaponská bohyně Kuannon. La Revue Spirite uvádí z Anglie tuto zajímavou zprávu. Jistý anglický sběratel starožitností vlastní malou žaponskou sošku bohyně Kuannon, uzavřenou ve zvláštní skřínce. Tato skřínka se otevírá pomocí dvířek, přes které opět zavírá se ještě železná závora. Tento dar obdržel kdysi od Žaponce bydlícího ve městě Dzushi, jež bylo posledním zemětřesením úplně zničeno. Večer před katastrofou, otevře se závora a dvířka se rozevřou. Angličan skřínku zavřel, ale tato se opět samočinně otevřela. Zavřel ji tedy zas. Druhého dne dochází zpráva o neštěstí a skřínka se otevírá týmže způsobem dále. Prohlíží skřínku, není-li snad pokažena, ale nenalézá ničeho. Od doby neštěstí zůstala zase jako před tím uzavřena. Sběratel pátrá nyní po dárci, nezhynul-li při katastrofě.

Když člověk si zamiluje život, zamiluje si živé tvory, nedovede si představit, že by je mohl zabíjet jen proto, aby si na nich pochutnal. Dr. A. Bařek.

Zajímavá čísla. Dle zpráv sebraných p. Lad. Fikejsem, sekr. YMCA vydalo město Hradec Králové za rok 1921 na podporu chudých 95.230·54 Kč, na účely veřejně zdravotní 171.131·41 Kč, na školství 459.784·18 Kč; vína se vypilo za 2,290.520·— Kč, piva se vyčepovalo za 3,419.750·—Kč, trafiky utržily za kuřivo 4,275.041·— Kč. Není nutno se nad těmito čísly zamysliti?!

Hnutí abstinentní. Po prvé na horké půdě Ostravska uspořádán byl v neděli dne 6./VII. 1924 u příležitosti sjezdu čs. abstinentní mládeže Protialkoholní tábor lidu, jímž bylo manifestováno pro uzákonění práva místního zákazu (Lokal option). Jest potěšitelno podotknouti, že všechny pokrokové spolky súčastnily se tohoto tábor, jakož i veškeren pokrokový tisk ostravska podporoval a vítal nadšeně tento veřejný projev. Z táboru byla zaslana vládě resoluce.

Organisační věstník

Volné sdružení čsl. spiritistů v Bratislavě pořádalo dvě přednášky v městské radnici v zrcadlovém sále. První dne 14. června na thema: „Co bude po smrti?" a druhou 15. června o „Zákonech karmy". Na obou přednášel br. Jan Křivka z Chrudimi. Účast na přednáškách byla četná a zájem obecenstva značný.

Slezský věstník.

V měsíci červenci súčastnil se spolek sjezdu abstinentů, protialkoholního manifestačního táboru, Husových oslav, jichž vletošním roce pořádáno bylo u nás velmi hojně. Tam, kde doposud oslava Husova se neděla, uspořádali našinci oslavu sami a všude s náležitým úspěchem.

Dne 27. července uspořádán bude spolkový výlet do Vel. Kunčic pod Radhoštěm.

Vše ostatní oznámeno v čísle předešlém. Nutno se nám sjeti z různých stran Slezska tak, abychom vyjeli společně z Frýdku 8[44] ráno; v půl desáté jsme ve Vel. Kunčicích p. Radhoštěm, načež společným pochodem ubírati se budeme na výletiště. Z Mor. Ostravy vyjede se v půl 8 hod. ráno.
Bratří a sestry odjinud vítáni!

Další členská činnost v měsíci srpnu uspořádána bude v neděli dne 24. o 2. hod. odpol. ve spolkových místnostech v Radvanicích.

Spolek „Bratrství" vyslal jednoho zástupce k bratřím do Paříže.

Listárna redakce.

Z různých příčin byli jsme nucení vydati toto číslo dřív a proto také mnohé práce, jež nám byly později zaslány k uveřejnění, uveřejniti jsme nemohli. Učiníme tak v čísle příštím. Příští číslo vyjde zase pravidelně 1. září.

Pro rodinu Havlíkové ve Vlach. Březí v Čech. složili na redakci K. Š. M. Ostrava Kč 20·-, Neznámý Humpolec Kč 20·-, Kroužek spiritistů v Kořenově Kč 57·-.

Spisy redakci zaslané.

Knihy redakci zaslané oznámeny jsou tentokráte na třetí straně obálkové.

Tiskovému fondu zaslali:

P. J. Třinec Kč 25·-, A. S. Radvanice Kč 32·-, J. V. Třinec Kč 40·-, K. J. Petřvald Kč 20·-, K. S. Hodonín Kč 20·-, B. Amerika Kč 60·-, P. H. Frýdlant Kč 10·-, M. B. Amerika Kč 1000·-, J. Ř. Bludovice Kč 50·-, M. Š. M. Ostrava Kč 40·-.

Díky!

Seznam doporučeníhodných knih:

Arje S. Ph. dr.: **Kabbala** . . . . . . Kč. 20·—
Atom: **Kniha života** . . . . „ 14·—
Arnold Hans: **Ideál veškerenstva** . . „ 1·—
Bergka J. prof. a Gerling: **Umění správně mysliti** 25·—
Bulver Lyton: **Magův dům** . . . . . „ 2·—
„ **Zanoni 2 díly** . . . . . „ 17·60
„ **Poslední dny Pompeji** . „ 33·40
„ **Podivná historie I. díl** . „ 18·—
„ „ „ **II. díl** . „ 34·50
Blackie: **Sebevychování** . . . . . „ 8·80
Bělohradský J. St.: **Dějiny papežů** . . „ 5·40
„ **Duch Pravdy 1923** . „ 7·—
Barthová L.: **První čes. veget. kuchařka** „ 16·—
Correlli: **Román dvou světů** . . . . „ 29·70
Černý: **J. A. Komenský** . . . . . . „ 13·20
Conan Doyle: **Tajemství zámku Gloomberu** 15·—
Coué Emile: **K vítězství nad sebou pomocí vědomé autosugesce** „ 9·80
Denis Leon: **Proč žijeme** . . . . . . „ 3·—
„ **Po smrti** . . . . „ 24·30
„ **Neviditelný svět a válka** . „ 23·—
Delanne: **Perisprit** . . . . „ 5·—
Dědina Jan: **Z lásky** . . . . „ 10·50
Dědina J. **Duch Pravdy I. díl** . . . . „ 6·60
„ „ „ **II. díl** . . . . „ 6·60
Dlouhý prof.: **Léčivé rostliny** . . . . „ 33·—
Durville H.: **Praktický Magnetism** . . „ 13·80
Durville H: **Kterak ovládneme sebe** . „ 1·40
Duz M. dr.: **Astrální medicina** . . . „ 16·—
Eliáš dr.: **Mrtví se mstí** . . . . . . „ 7·—
Felix: **Jak mohu působiti do dálky** . „ 2·07
Flammarion: **Na nebi a na zemi** . . „ 16·60
„ **Před smrtí** . . . . . . „ 39·—
„ **Při smrti** . . . . . . „ 36·—
„ **Po smrti** . . . . „ 33·—
„ **Konec světa** . . . . . „ 27·50
Griese Ot.: **Kosmoskop přístroj s návodem** . . . . „ 50·—
Gerling R.: **Umění koncentrační** . . . „ 26·—
Geley dr.: **Příspěvek ku studiu dělených projevů medijních** . . . . „ 4·50
Grookes prof.: **Spiritualism a věda** . . „ 5·20
Hauner E.: **Slovníček spiritualistický** . „ 9·80
Hofmeister R. R.: **Extase, úžasy a vidění** „ 15·—
Hynek dr.: **Záhada života i smrti** . . „ 3·—
Heise **Stáří světa podle okult. nauk** . „ 3·50
Hyne: **Potopa Atlantidy** . . . . . . „ 11·—
Jerza: **Hodiny šťastného člověka** . . „ 6·—
Tatvické hodiny . . . . . . „ 4·—
Janeček Jar.: **Před branou vyšších světů** „ 32·—
Jezdinský prof.: **Jasnovidnost** . . . . „ 5·—
„ **Za pravdou** . . . . „ 18·15
„ **Moje jasnovidecké pokusy** 5·—
Jamblich: **O mysteriích egyptských** . „ 25·—
Komenský J. A.: **Hlubina bezpečnosti** . „ 12·16
„ **Labyrint světa a ráj srdce** . . . . „ 6·60
Kunčický J.: **Vegetarismus** . . . . „ —·60
„ **O duševním boji u člověka** „ —·60
„ **Poznávání neviditelna a jeho působení na život náš** „ —·60
K. J.: **O významu pravé lásky** . . . „ —·70
Kardek Allan: **Kniha duchů** . . . . „ 25·—
Limberská. **Příslovečník** . . . . . „ 5·—
Marden: **Divotvorná moc správného myšlení** . . . . „ 15·40
„ **Vůle k činu** . . . . „ 16·—
„ **Cesta lásky** . . . . „ 19·50
„ **Vůle a úspěch** . . . . . . „ 9·—
„ **Cokoli konáš, konej dokonale** „ 3·30
Marden: **Klid, síla, blahobyt** . . . . „ 9·—
Meixner prof.: **Praktická telepatie** . „ 14·80
Moudrá Pavla: **Čtyři veliká náboženství** „ 9·—
Marryatová: **Není smrti** . . . (rozebráno)
Mavéric: **Hermetické léčení rostlinné** . „ 27·—
Mikuška ing.: **Vývoj a nynější stav psych. badání v Anglii** . „ 2·20
„ **Fysikální mediumita** . . „ 18·—
Mikuška Vikt. prof.: **Věda metapsychická a její nynější stav** . . „ 18·40
Metličanský: **Spiritické povídky** . . . „ 2·—
Mulford: **Zlořád umírání** . . . . . „ 10·—
„ **Dar Ducha, vyšlo 8 dílů:**
díl **I. Magické síly člověka a jich použití** . . . . . . „ 14·90
„ **II. Kouzelná moc čili zákon změny. II. vydání** . . . . „ 12·—
„ **III. Síla a jak ji nabýváme II. vyd.** 14·10
„ **IV. Hleďme vpřed** . . . . . „ 14·70
„ **V. Jak udržíme svoji sílu** . . „ 15·—
„ **VI. Vzdělání sebe čili umění učiti se** 14·10
VII. Léčení nestřídmosti pomocí zákona žádosti . . . . . „ 15·—
„ **VIII. Myšlenkové proudy** . . . . „ 15·—
Du Prell: **Záhada člověka** . . . . . „ 4·60
Pukl Jul.: **Odpadlík** . . . . „ 3.—
„ **Pravda osvobodí vás** . . . „ 2·50
„ **Pravda vítězí** . . . . . . „ 7·—
Popee Zelinka: **Učebnice grafologie** . „ 30·—
Piobb: **Formulář vysoké magie** . . . „ 23·—
Plicka R.: **Lidoznalectví (Kranioskopie)** „ 27·—
Přímý Krist.: **Životní moudrost (4. vyd.)** „ 44·—
„ **V čem spočívá milování?** „ 13·20
Procházková: **Maríané** . . . . „ 12·—
„ **Komtesa Ester** . . . . . . „ 14·—
„ **Roza II. díl Ester** . . . . . „ 18·—
„ **Uran III. díl Ester I. část** . . „ 13·—
„ **Uran IV. díl Ester II. část** . . „ 13·—
„ **Uran V.+VI. díl** . . . . . . „ 21·—
Ramacharaka Jogi: **Indických Jogiů věda o dechu** . . „ 10·50
Reichenbach K. dr.: **Ódicko magn. listy** „ 8·—
Salt S. Henry: **Práva nižších** . . . . „ 1·—
Seiling: **Mé výzkumy v oblasti spiritismu** . . . . „ 3·—
Sezemský: **Plnost života** . . . . . . „ 6·—
„ **O lidském magnetismu** . . „ 6·—
„ **Záhady hypnotismu a sugesce vysvětleny** . . . „ 6·—
„ **Rukoznalství** . . . . . „ 25·—
„ **Rosa duším** . . . . . . „ 30·—
Sezemský K. **Novodobý spiritismus** . „ 10·—
Sezemská M. **Vegetariánská kuchařka** „ 3·50
Spiritistická Revue roč. I. Kč 16·—, II. 26·—, III. 34·—
„ „ roč. IV. Kč 28·—
Stocker: **Drakula I. a II. díl** . . . . „ 29·—
Šídlo F. A.: **Karel Havlíček Borovský**. Kč 3·—
„ **Slova geniů** . . . . „ —·—
Šofferle: **K lepšímu životu** . . . . . . „ 2·20
Šubertová Tereza: **Mrtví se vrací** . . „ 1·—
„ **Vzpomínky ošetřovatelky** 3·—
Tolstoj: **Zákon lásky a násilí** . . . „ 6·60
Thebes: **Záhada snění** . . . . . (rozebráno)
Trine: **V souzvuku nekonečném** . . . „ 10·—
Vratislav Fr. dr.: **M. J. Hus 50 obr.** . „ 5·50
Velenovský dr. prof.: **Přírodní filosofie I. díl** 55·—
„ „ **II.** „ 45·—
Weinfurter K.: **Divy a kouzla indických fakírů** . . . . „ 28·—

V seznamu doporučené spisy ochotně obstará za obnos předem zasl. neb dobírkou.

Administrace SPIRITISTICKÉ REVUE, Radvanice 311, u Ostravy, Slezsko.

Tiskem knihtiskárny K. Birgus v Přívoze. Redaktoři: Jan Rösner a Jan Kuchař v Radvanicích.